

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

7. číslo / 2015

červenec 2015

V posledním čísle školního roku 2014/2015 si připomeneme červnové počínání těch, kteří školu v té době navštěvovali, ve svých vědomostech doháněli, co se dá, někdy ale nedohnali, zdolali ještě několik naučných lekcí rozličných témat, vypjali se k posledním výkonům výtvarným, literárním, loučili se se svými spolužáky nebo žáky, protože už nenastoupí do učebního procesu na této škole. Ať už je to tak nebo takhle, určitě budou vzpomínat ti, kteří zůstávají, ale také ti, kterých se odchod týká.

Nejhezčí na odchodech je to, že zase něco nového začíná. Mnoho štěstí v té budoucnosti přejeme my, kteří budeme potřebovat spoustu sil do příštího školního roku. Pro nás „pozůstalé“ to bude perné, ale věříme, že se podaří vše zorganizovat tak, abychom se za rok za odměnu spokojeně tetelili ve skoro nové škole.

Máme rádi zvířata...

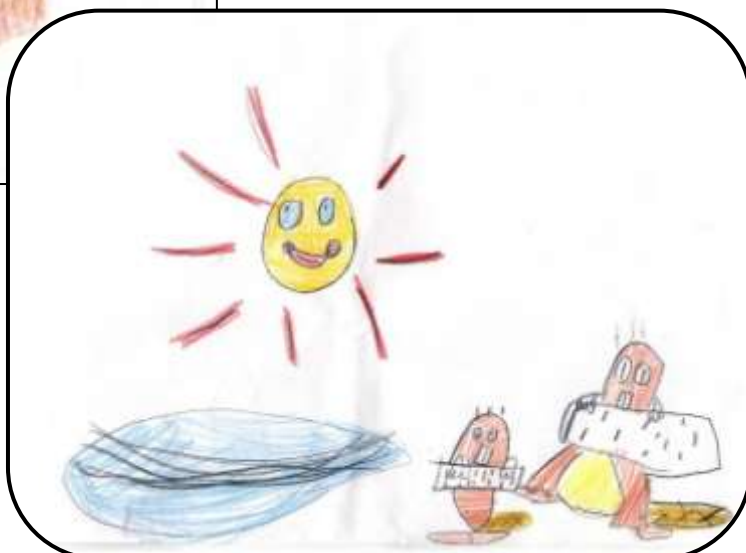
... proto je kreslíme, jen co udržíme nějakou tu pastelku v ruce. Někomu to nadšení zůstane navždy. Jestli je to případ některých prvňáčků, to nevím, ale zatím je to způsob, jak ostatním předat nějakou zajímavost o vybraném tvorečkovi. Takový počátek referátu. Někteří provedli tento úkol ústně a „jen“ k němu nakreslili obrázek, jiní nechtěli nic ponechat náhodě, tak je text součástí ukázky.

Ryp obrovitý
Je největší kočkovišou šelmou Evropy.
Má trojúhelníkovité uši s černými
chlupy na konci. Hřbet má rezavou s krá-
dými skvrnami. Žije v České republice.

Barunka Pánová
výstižně popsala
počinání syslů.

Podaří-li se vám potkat
o prázdninách tohoto
krasavce, pozdravujte
ho od Denise Matiska.
Má pro něj zřejmě
slabost.

Žáci ve čtvrté třídě dostali těžší úkol. Měli se stát na určitou dobu malými reportéry a seznámit ostatní žáky s některým zvířetem, se způsobem jeho života nebo se zaměřit na nějakou zajímavost.

S jakým úspěchem se jim to povedlo, máte možnost zhodnotit i vy.

Škeble rybníčná a reportér

Reportér: „Paní škeble, nemáte asi moc času, asi musíte pěstovat perly, že no. Tak jenom pár otázek.“

Škeble: „Tak počkat, já NEJSEM perlorodka říční, já jsem škeble rybníčná. Mám blýskavý vnitřek.“

Reportér: „Aha, pardon. A jaký je rozdíl mezi plžem a mlžem?“

Škeble: „Neplet'te si plže s mlžem. Mlž – jako jsem já – je o hodně lepší než nějaký plž. Jako třeba šnek, který se snaží dostat od bodu A do bodu B, no a moc mu to nejde. Já sice nejsem obzvlášť rychlá, ale když je někde nějaká potrava, vytryskám jako stíhačka.“

Reportér: Vím, že je to trochu soukromé, ale mohla byste nám popsat svoje tělo?“

Škeble: „Mám svalnatou nohu, díky které se pohybuji a zarývám do bahna.“

Reportér: „Slyšela jsem, že jste největší druh měkkýše v České republice. Je to pravda?“

Škeble: „Ano, jistě, no samozřejmě.“

Reportér: „Aha, my lidé žijeme v různých teplotách, jaká vyhovuje vám?“

Škeble: „No... asi tak 15 – 28 stupňů.“

Reportér: „Jé, to je hodin, už musím jít. Na shledanou.“

Škeble: „Jo, jo, tak nashle.“

Anna Tomková, Julie Gbelcová

Karlik a had

K: Hade proč svlékáš kůži.

H: Protože mi je malá a roste mi pod starou kůží nová.

K: Kde máte jed.

H: V zubech máme váčky a ve váčcích je jed, ale potravu omráčíme, nezabijeme ji, říká se tomu uštknutí.

K: Kde žijete.

H: V teplých místech.

K: Umíte plavat?

H: Ano umíme, ale už neotravuj chci si sníst kořist než se vzbudí od omráčení a uteče.

K: Tak ahoj na viděnou.

H: Ahoj.

David Peška, Pavel Šiňor

Jeseteři – Jejich jikry jsou nazývané kaviár. Kaviár je drahé luxusní jídlo.

Žaneta: Dobrý den, pane Jesetere. Mohu se vás na něco zeptat?

Jeseter: Dobrý den. Mám čas, tak můžete.

Žaneta: Umíte dýchat pod vodou?

Jeseter: Mám žábry, takže ano.

Žaneta: Kde bych vás mohla potkat?

Jeseter: Mohla bys mě potkat v severní polokouli, jak v Americe, tak v Evropě a Asii. Dříve jsme žili po celé zeměkouli, ale před několika desítkami let se v Kaspickém moři lovalo až 15 000 jeseterů denně!

Žaneta: Kolik metrů dosahoval největší jeseter a kolik vážil?

Jeseter: Dosahoval až 8 metrů a vážil 1,5 tuny! V současnosti zřejmě už takto velké ryby již nežijí.

Žaneta: Kdy jste se objevili?

Jeseter: Objevili jsme se před 200 miliony let.

Žaneta: Děkuji mockrát. Teď už vím o vás skoro vše. Nashledanou!

Jeseter: Není zač! Nashledanou.

Žaneta Foxová, Alex Megvinet

Kačka: Ahoj fenko!

fenka: Ahoj Kačko!

Kačka: Je pravda, že když sníš trávu,
tak se ti lépe tráví?

fenka: Ano, ale nesmím jí sníst moc.

Kačka: Co máš nejraději za jídlo?

fenka: Nejraději mám maso, ale lidi
nás naučili jíst i vše ostatní.

Kačka: S čím si nejraději hraješ?

fenka: Nejraději si hraju s míčem.
A to si chceš povídat jenom
o mně?

Kačka: Ne?

fenka: A co ráda děláš?

Kačka: Já ráda sportuju.

fenka: Jaký sport tě baví?

Kačka: Já ráda hraju badminton.

fenka: Co máš nejraději za jídlo?

Kačka: Já mám nejraději za jídlo
kuřecí řízek s bramborem.

fenka: Honíš ráda někoho?

Kačka: Já ráda honím kluky a ty?

fenka: Já ráda honím kočky.

Kačka: To je zajímavé. Ale já už
budu muset jít. Ahoj!

fenka: Ahoj.

Lucie Benešová, Katka Bartíková

Rozhovor s ježkem

Sabi: Dobrý den, slyšela jsem, že se v ne-
bezpečí svinete do klubíčka. Je to
pravda?

ježek: Ano, je to pravda a říká se, že mám
pichlavý kabát.

Sabi: Prý máte špatný zrak.

ježek: Ano, ale zato mám dobrý čich.

Sabi: Umíte plavat?

ježek: Když je třeba, tak plavu.

Sabi: Jaký je váš nepřítel?

Ježek: Můj, dokonce smrtelný nepřítel,
je liška.

Sabi: Kde se skrýváte před nepřáteli?

ježek: Skrývám se v houští.

Sabi: Já si myslím, že se pohybujete
pomalu. Je to pravda?

ježek: Ne, dokážu se pohybovat rychlou
chůzí člověka.

Sabi: Máte nějakého příbuzného?

ježek: Ano, mám, můj vzdálený příbuzný
je ježura.

Sabi: Jak se brání vaše mládě, když se
ještě neumí svinout do klubíčka?

ježek: Tak, že trhne hlavou a píchne
útočníka do nosu.

Sabi: Děkuji za rozhovor a naschledanou.

Sabina Havránková, Simona Peřínková

ROZHOVOR S ŽELVOU

B: Ahoj želvo Šárko.

Ž: Ahoj Báro.

B: Můžu se tě zeptat na pár otázek?

Ž: Ano, klidně můžeš zrovna mám čas.

B: Kolik je vás druhů?

Ž: Asi 300 druhů.

B: Kdy žil tvůj nejstarší druh?

Ž: Můj nejstarší druh žil zhruba před 220 miliony lety.

B: A kolika se dožily nejstarší želvy?

Ž: Někteří jedinci se dožili i více než 180 let.

B: A kolik druhů je vás v České republice?

Ž: Je nás přibližně 8 druhů a nejvíce se vyskytuje želva nádherná.

B: A jaká je největší mořská želva?

Ž: Největší mořská želva je Kožatka velká, která váží i přes 900 kg a krunýř je dlouhý 2 m.

B: A jaká je nejmenší želva?

Ž: Nejmenší želvou je želva trpasličí, která váží 140 g a měří 8 cm.

B: A je kůže i pod krunýřem?

Ž: Ano, vnější strana krunýře je součástí kůže.

B: Jak vodní želvy svlékají svou kůži?

Ž: Vodní želvy nesvlékají kůži naráz jako hadi, ale neustále po malých kouscích.

B: A můžou si svléknout i krunýř?

Ž: Ne, krunýř se vyvinul z našich žeber.

B: A je něco co nemáte rády?

Ž: Nemáme rády hluk, protože sami jsme tiché.

B: Už musím jít, doma mě už určitě budou hledat.

Ž: Já už musím taky.

B: Tak ahoj těším se na další setkání.

Ž: Ahoj já se též těším.

Redaktorka a had

R: Prý máš i více druhů.

H: Ano, mám.

R: A jaké?

H: V České republice žije ve volné přírodě 5 druhů hadů. Celosvětově je známo 3 200 druhů.

R: Když se narodíš, jak vypadáš?

H: Nejdřív jsem ve vajíčku, potom se pomocí zubů dostanu ven a jsem malé hádě.

R: Ty jsi zelený. Mají i tví sourozenci stejnou barvu?

H: Ne moje sestřenka má tmavě hnědou barvu a moje maminka světle hnědou a já jsem po tatínkovi.

R: To my lidé máme většinou hnědou a tělovou barvu. A kolik, vy hadi, měříte?

H: No tk si 10 cm ž 5 m.

R: A kolika let se dožíváte?

H: Asi 10 – 15 let.

R: Co rádi jíte?

H: Jsme masožravci. Díky našim pohyblivým čelistem a možnosti roztáhnout kůži můžeme spolknout i velkou kořist.

R: A jak často jíte?

H: Čím větší zvíře sníme, tím déle je trávíme, takže nám někdy stačí jíst třeba jen 10 x za rok.

R: Vidíte dobře?

H: Ne, máme špatný zrak a sluch nemáme žádný... Naši kořist vnímáme pomocí rozeklaného jazyka, kterým se přenášejí vjemy do chuťových orgánů našeho těla.

R: Máš nějaké nepřátele?

H: Ano, mám. Samotné hady, ostatní plazy, ptáky.....

R: Kde tě v přírodě najdeme?

H: My hadi, žijící u nás v České republice, se rádi vyhříváme na kamenech nebo se schováváme ve vysoké rávě. Ale teď už mě omluv, musím domů, čeká na mě rodina.

R: A na mě maminka s večeří. Tak Ahoj.

H: Na viděnou!!!

Teodor Slavík

Čáp bílý

redaktor: Ahoj čápe, mohl bys nám říct něco o sobě?

čáp: My čápi jsme velice oblíbení mezi lidmi, proto nám lidé pomáhají a neničí nám hnízda. Dávají nám také na komíny takové železné placky.

redaktor: A co odlet do teplých krajín?

čáp: Let do teplých krajín je velice vysilující. Cesta je dlouhá 2 000 km. Většina mláďat při cestě zahyne. Náš největší nepřítel je elektrické vedení. Když se do toho zamotáme, nemáme šanci přežít.

redaktor: A co potrava?

čáp: My se živíme žábami, rybami, malými ptáky, krtky...

redaktor: Vy se živíte krtky?

čáp: Ano, my krtky milujeme. Nás čápy trápí hodně hlad, proto sníme všechno, co se hýbe. Někdy sníme i naše zesláblá mláďata.

redaktor: Jak jste vysocí?

čáp: Čápi vyrůstají do výšky 1 metru.

redaktor: Děkuji za rozhovor.

čáp: Nashledanou.

Jan Čáp

Louka

Je to zemědělská kultura, kterou tvoří různé druhy trav a bylin. Vzniká přirozeně nebo je vytvořena uměle. Je zdrojem potravy některých hospodářských zvířat nebo se využívá jako zdroj sena. V každém případě je domovem mnoha bezobratlých živočichů. Žáci třetí třídy se vydali na jednu takovou louku, aby prozkoumali, co se tam uvnitř té louky děje. Měli trochu smůlu, protože ji našli pokosenou, ale měli možnost se přesvědčit, že i takováto louka žije bujarým životem.

Matouš Zoubek

Matouš Zoubek : Chodíme po loukách.
 Teď školou jsme měli jenom dvě hodiny, pak jsme šli na louku do lesa.
 V lese jsme sbírali hmyz (broučky).
 Pak jsme šli na další louku ke škole.
 Tam jsme pozorovali blyky.

Výchávka Louka

Ve čtvrtek 4.6. jsme šli na louku u školky. Bili tam různé broučky a my jsme je pozorovali lupami které jsme si půjčili od paní učitelky. Potom jsme je chytili a chvíli pozorovali ale, potom jsme je pustili. Také jsme brhali kytky a by ve třídě druhý den vyfotovali.

Nela Breburdová

HOUBY

Pan mykolog Malý přišel do školy v Pyšelích připravit žáky na nadcházející houbařskou sezónu. Prozradil několik fíglů, jak poznat nejedlé houby, jak zacházet s těmi, které jsou jedlé, výtečné a některé i zdravé a léčivé. Apeloval na děti, jak se chovat v lese, aby se na něj les zase těšil a pak je lákal, aby se zúčastnily fotografické soutěže.

S panem Malým hodinka
utekla jak chvilinka.

Mluvil třeba o strmělce,
že tak volně v rozhalence
v lese lehce překáží
do ledna už od září.

Hlíva tato nejedlá je,
zato její plodničky
vypadají jako hnízdo
nejsou vůbec maličký.

Penízovky na obrázku
jedovatě vypadají,
lidé si však na hlavičkách
v čokoládě pochutnají.

Trápí-li tě choroba,
co se zve Kronova
pomocť může odrazu,
najdeš ji i za mrazu.

A troudnatec kopytový
podobný je chorošovi.
Namoč, roztluč a pak stůj,
co chceš z něho vytvaruj.

Nejedlá je taky houba
krásný ohnivec rakouský.
Vyléčí vám rány třeba,
pokud nejste na kousky.

Na ucháči obecném zajímavé je,
jinde než pod borovicí prostě neroste.
Nežli ucho, připomíná spíše mozek,
dobrovolně nejed by ho ani mezek.

Malinkatá houbička
míhavka vodní
vyrůstá na větvičce
anebo pod ní.
Žlutooranžová hlavička
indikuje prostředí čistotu.
Pod vodou podobá se
vzácnému klenotu.

Aby ses zbavil jedu,
co má hřib kovář,
před jídlem nejméně
patnáct minut povař.

Pod kloboukem světlým svým
rudou nohu schovává
na přežití konzumentům, dím,
velkou šanci nedává.

Matouš
Plecitý
1. třída

Za odpověď na otázku
vyhrává se lízátko!
Bleskurychle odpovídá
z první třídy děvčátko.

Ta pýchavka hruškovitá,
ta svým tvarem nenudí,
že prý buňky rakovinné
z těla lidí vypudí.

Postrachem je pro nás všechny
muchomůrka zelená,
poplést si ji s žampionem,
jistou smrt to znamená.

Obsahuje více jedů
nežli kobra, a to devět.
Proto by ji, ani kobru,
dobrovolně nikdo nejed.

Jan
Kopecký
1. třída

Zato její sestřenka
muchomůrka „červenka“
k lásce trochu inspiruje
když se s mírou konzumuje.

Muchomůrka tygrovaná,
taky pěkná podívaná.
Usmrtí vás natotata,
též je prudce jedovatá.

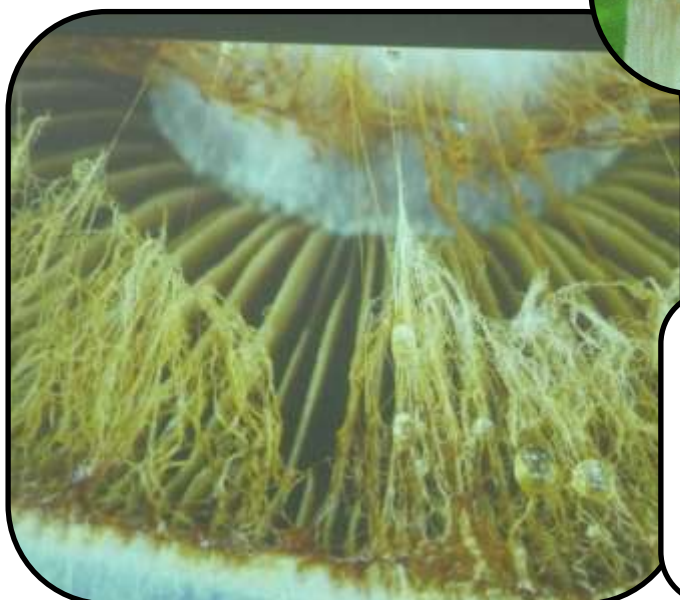
Smrkový hřib – hnědá hlava,
dle poznatků posledních
léčivý je – dobrá zpráva.
Někdy nohu má jak sněh.

Kristýna Bencová
1. třída

Marek Matějka
1. třída

Oravium je jed,
který v sobě pavučinec skrývá.
Po třech týdnech první příznak,
na záchranu ledvin čas nezbyvá.

Šťavnatka je taky zlatá.

Co to pro nás znamená?

Že je sice krásná, chutná,
ale státem chráněná.

Hlíva jménem ústříčná

není vůbec úlisná.

Z ní tobolek GLUKAMEDIC
pravidelně užívej!

Posílíš tak imunitu,
do roka ti bude hej.

Do dvou týdnů bradavice mizí,
pozdějc paradentóza je ti cizí.

Poradí si s alergií,
ale není na jed zmijí.

Pan Malý pak povídal,

že nám nic nenasbíral.

Houby prý teď nerostou,
i kdyby byl přednostou.

Radost mu tak udělaly

Bára s mámou, ty poslaly
malý poklad houbiček,
byl jich plný košíček.

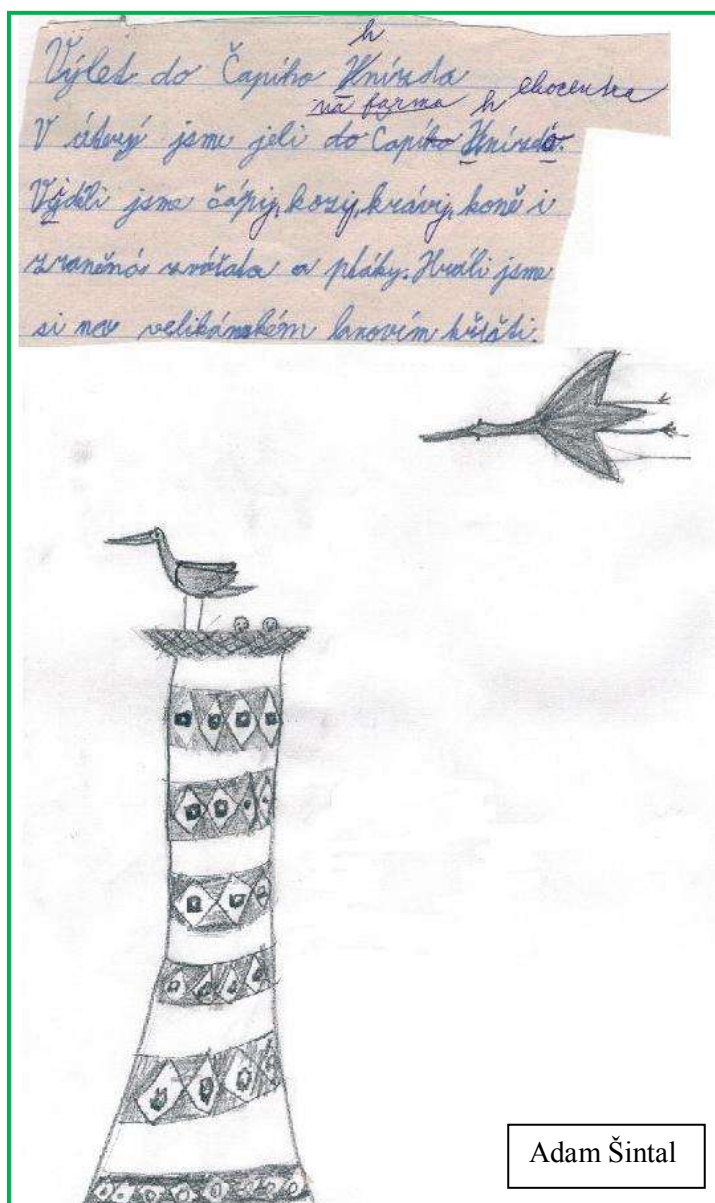

Ekocentrum

Vše, co viděli žáci třetí třídy na výletě do Ekocentra Čapí hnízdo, popsali, když se vrátili zpět do školy.

Johanka Kopačková

Adam Šintal

Děti ve svých pracích vyzdvihují různé druhy zvířat, lanové centrum, čistotu toalet, ale nejčastěji kreslí čápy.

Kristýna Kratochvílová

nepodepsáno

Čapí kníždo - vydra
9.6.2015 jsme byli se školou v Čapím kníždě.
Bylo tam spousta zvířat. Nejvíce
se mi líbila vydra.

Čapí kníždo (dobytek 1/2 pláze)
jeli jsme do čapího knížda
viděli tam hodně zvířat a
kde se děje a načež
stěly. Byla tam v sálu
měla plavek, kůže a stěly
lístky.

Filip Tichý

Sára Grundzová

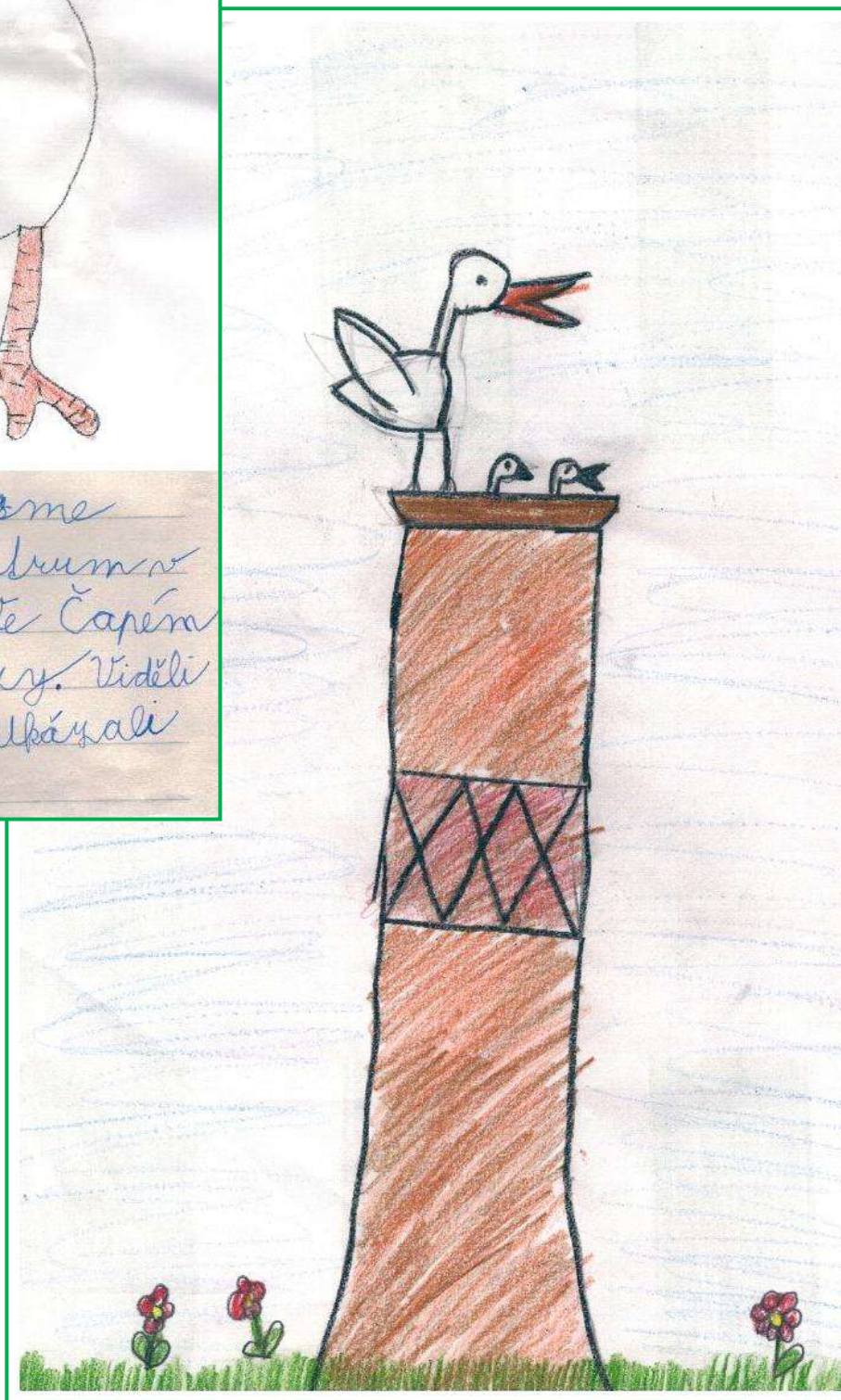
Bára Vrabcová

Linda Svobodová

Lukáš Bareš
a Veronika
Nekovářová
uzavírají
čapí galerii.

Družinka

Jestli si někdo myslí,
že je snadné navrhnout
nějaký model, tak ať
si to zkusí...

Jak se cítím? To
nebudeme rozebírat.
Musíte uznat, že mi to
opravdu sluší!

Mně to taky sluší!

No jo, za to ale může
Bára ze třetí třídy, která
tě nakreslila.

Děti dětem

Koordinátorka projektu Úsměv z Nepálu předala v březnu 2015 na návštěvě škol, ve kterých studují děti podporované lidmi z Čech dárky žáků pyšelské školy. Byly to pomůcky k výuce angličtiny - pexesa, záložky, domino a obrázky s anglickými popisky. Za peníze, které získali během školního roku sběrem hliníku, byly nakoupeny slovníky, globusy a míče za cca 2000 Kč. Největší radost udělaly dětem penály. Za 3000 bylo dětem ze tří škol ještě zajištěno teplé jídlo. Děti si tudíž zase mohly venku s panem učitelem zapiknikovat.

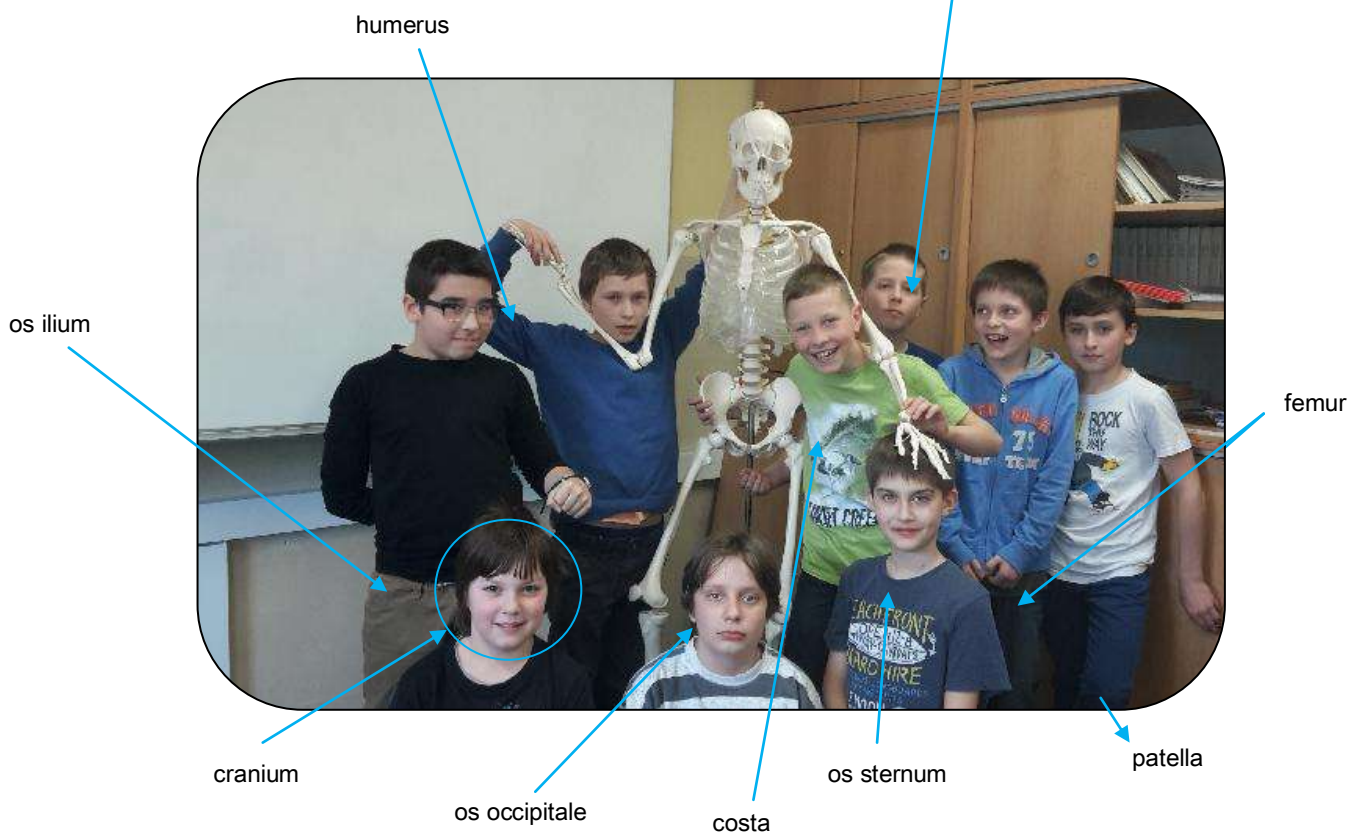
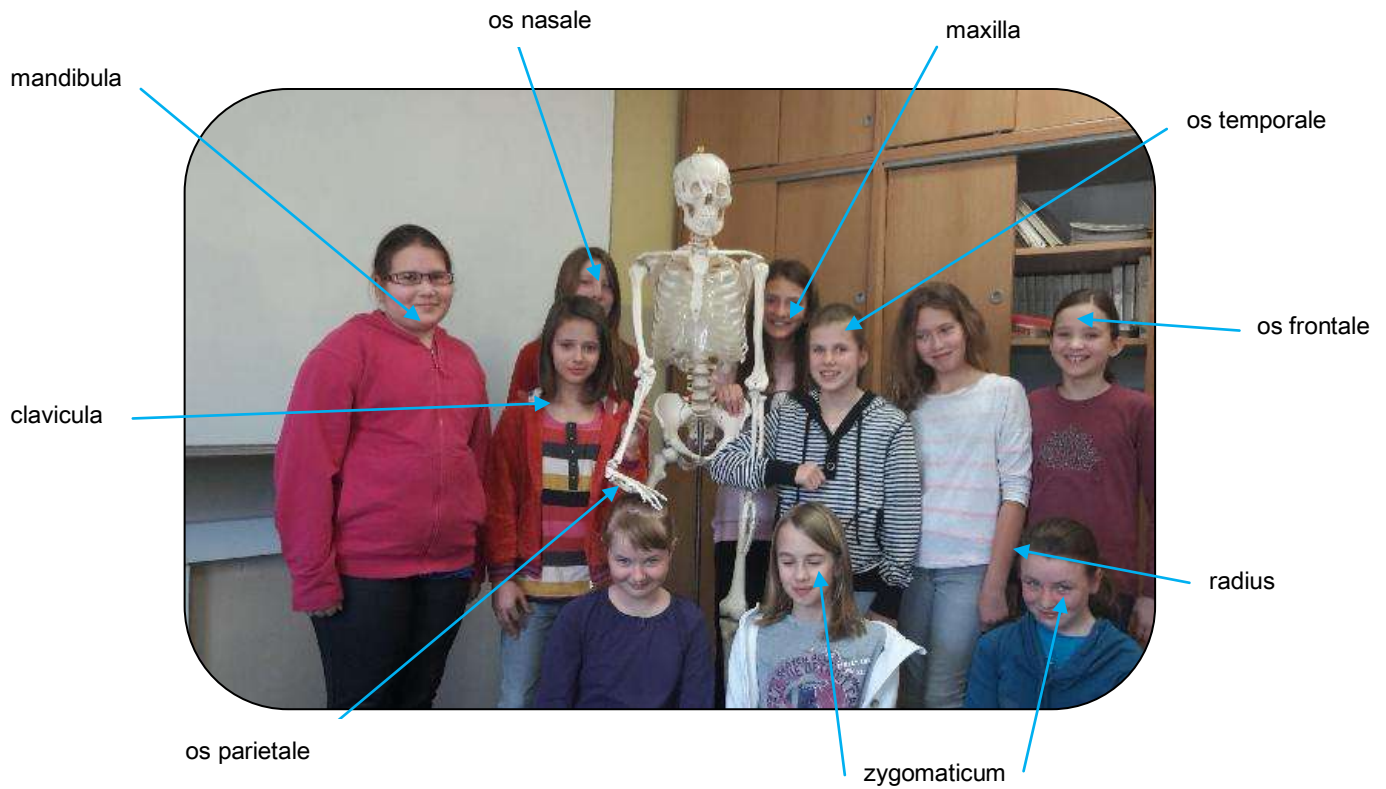
Výukové pomůcky byly předány do 5 škol. A pak přišla zemětřesení a to druhé poškodilo i jednu z navštívených škol.

Paní Martina Matušíková požádala, aby bylo dětem, které se podílely na pomoci dětem z Nepálu, vyřizeno za práci a za snahu poděkování.

Kostra v 5. třídě

Žáci 5. třídy se učili o kostře. Učili se pojmenovat kosti kostry člověka. Chcete-li si s nimi zopakovat nabyté vědomosti, neváhejte!

Rekonstrukce školy

Když se podaří,
co se dařit má,
podaří se rozebrat střecha...

Když se podaří,
co podařit s má,
podaří se postavit nová.

Dělání, dělání,
někdy hrůzu nahání,
tato parta „fešáků“
snad nám střechu zachrání.
Dělání, dělání,
pro střechu je lék.

Okolo Pyšel cestička,
okolo Pyšel cestička,
letos se tam spravuje,
letos se tam spravuje
školička.

Já do Pyšel nepojedu,
já do Pyšel nepůjdu,
dokud školu neopraví,
učit se tam nebudu!